

سخنان پاپ فرانسیس

ژانویه ۲۰۲۱

۱ ژانویه

بهترین آرزوهایم را برای همه می‌کنم، تا که در سال نو انسانیت در مسیر برادری، عدالت و صلح رشد کند.

مادر مقدس خدا، سال نو را وقف تو می‌کنیم. تو که در دل نگاه داشتن را می‌دانی، از ما مواظبت نما. زمان ما را متبارک ساز و زمان یافتن برای خدا و دیگران را به ما نشان ده.

۲ ژانویه

اگر که شروع به در صلح بودن با خودمان و با کسانی که در کنارمان هستند، کنیم، موانعی را برداریم که ما را از مراقبت کردن از کسانی که خودشان را در نیاز و فقر می‌یابند، باز می‌دارد، صلح می‌تواند که بنا شود. با تامل کردن در صحنه تولد عیسی می‌توانیم کودکان کوچکی شویم و بگذاریم که عجب طریق "شگفت‌انگیزی" که در آن خدا می‌خواست تا به دنیا آید، دوباره در ما متولد شود. این محبت را دوباره در ما متولد خواهد ساخت، و امروزه بیشتر به محبت احتیاج داریم!

۳ ژانویه

عیسی کلمه جاودانی خدا است، که همواره به ما فکر می‌کند و می‌خواهد که با ما ارتباط برقرار کند.

۴ ژانویه

همچون بیت‌الحم، خدا دوست دارد که همچنین با ما کارهای بزرگی را از طریق فقرمان بکند. او تمامی نجات ما را در آخر یک اصطبل قرار داد و از فقر ما نمی‌ترسد: بگذاریم که مرحمت او تنگدستی‌های ما را تغییر دهد!

۵ ژانویه

در عیسی کودک خدا خود را دوست‌داشتنی، مملو از نیکویی و فروتنی نشان می‌دهد. حقیقتاً می‌توانیم چنین خدایی را با تمامی دل دوستش داشته باشیم.

۶ ژانویه

"برافروختن چشمان" اولین قدم به سوی یک رویکرد پرستشی است. هنگامی که چشمان خود را سوی خدا برمی‌افرازیم، مشکلات زندگی ناپدید نمی‌شود، بلکه احساس می‌کنیم که خداوند قوت لازمه برای مواجهه با آنها را به ما عطا می‌کند.

برای ستایش خدا لازم است که قبل از هر چیزی "چشمان را برافرازیم": به خود اجازه ندهیم که با تخیلات درونی که امید را خاموش می‌سازد، اسیر شویم، بدانید که خداوند موقعیت‌های دشوار ما را می‌داند و نسبت به اشک‌هایی که می‌ریزیم بی‌تفاوت نیست.

ما نیز همچون مجوسیان خوانده شده‌ایم تا به خودمان اجازه دهیم همواره توسط مسیح مجذوب، فروزان و دگرگون شویم: او مسیر ایمان، از طریق دعا و تامل کردن به کارهای خدا است، که پیوسته ما را از شادی و شگفتی همواره نو پر می‌سازد.

امروز ما روز جهانی خدمت کودک را جشن می‌گیریم. از تمامی بچه‌ها و پسران و دختران در بر گیرنده تشکر می‌کنم، تشویق می‌کنم تا شاهدان شادی عیسی باشید، همواره به دنبال آوردن برادری در میان همسن‌های خودتان باشید.

۷ ژانویه

با خونگرمی برادران و خواهران کلیسای شرقی، کاتولیک‌ها و ارتدوکس‌ها که امروز تولد خداوند را جشن می‌گیرند، را خطاب قرار می‌دهم. کریسمس مقدسی را در نور مسیح، سلامتی و امیدمان، برایتان آرزو مند!

۸ ژانویه

باشد که کودک بیت‌الحم ما را کمک کند تا که در دسترس، بخشنده و پشتیبان باشیم، بخصوص نسبت به کسانی که بسیار شکننده هستند، بیماران و اشخاصی که در این زمان خود را بدون کار یا در مشکلات سنگینی می‌یابند.

۹ ژانویه

کریسمس می‌گذرد. اما می‌باید که به زندگی خانوادگی، کار کردن و دگرگونی بازگردیم، می‌باید که تجلیل و ستایش خدا را به تمامی آنچه که شنیده و دیده‌ایم، بازگردانیم. می‌باید که این خبر خوش را به دنیا رسانیم: عیسی ناجی ما است.

۱۰ ژانویه

این بزرگترین معنای کریسمس است: خدا انسان شد تا که ما بتوانیم که فرزندان خدا شویم.

خدا همانگونه که به عیسی گفت: «تو فرزند دوست‌داشتنی من هستی» به هر یک از ما هم می‌گوید ما فرزندان دوست‌داشتنی خدا هستیم. این همسانی بسیار عمیق ماست اولین نقطه زندگی روحانی است و به ما اولین عملکرد مردمی عیسی را یادآوری می‌کند.

امروز نتوانستم که بطور معمول تعمیدها را در کلیسای جامع سیستین جشن بگیرم. برای تمامی کودکانی که در این دوره تعمید، هویت مسیحی، فیض بخشش و رستگاری را دریافت می‌کنند، دعا می‌کنم.

برای ایالات متحده آمریکا که با محاصره اخیر کنگره به جنبش درآمد، دعا می‌کنم. برای کسانی که زندگی خود را از دست دادند دعا می‌کنم. خشونت همواره ویرانگر است. همه را به ترویج فرهنگ رویارویی و بهبودی بخشیدن برای بنا کردن نیکویی دعوت می‌کنم.

۱۱ ژانویه

این چشمگیر است که بر روی زمین خداوند اغلب اوقات زندگی را هر روزه بدون نمایان شدن می‌گذرانند. و پیغامی زیبا است: عظمت روزمرگی، اهمیت هر حرکت و لحظه‌ی زندگی در دید خدا، حتی ساده‌ترین آن را بر ما آشکار می‌سازد.

۱۲ ژانویه

یک جامعه هر چقدر بیشتر درباره مراقبت کردن از اعضای شکننده و رنجورش بداند، بداند که این کار را با کفایت سرزندگی محبتی برادرانه انجام دهد، خیلی انسانی‌تر است.

ما ثروت عظیمی را برده‌ایم، که وابسته به آنچه که می‌باشیم است: در زندگی که دریافت کرده‌ایم، در نیکویی که در ما وجود دارد، در زیبایی ماندگاری که خدا آن را به ما عطا کرده است، چراکه ما به شکل او هستیم، همگی ما در دید او ارزشمند، بی‌نظیر و بی‌همتا هستیم.

۱۳ ژانویه

در لحظات دشوار و تاریکی شهادت پیدا می‌کنیم که بگوییم: "تو متبارک هستی، ای خداوند". خداوند را ستایش کنیم: این برای ما بسیار خوب خواهد بود.

۱۴ ژانویه

خدا بر شرارت دنیا با حمل آن پیروز می‌گردد. همچنین راهی است که در آن ما می‌توانیم دیگران را بلند کنیم: نه با قضاوت کردن، نه پیشنهاد اینکه چه بشود، بلکه با نزدیک کردن خودمان، با همدردی، و به اشتراک گذاشتن محبت خدا.

۱۵ ژانویه

در هر عمل خدمتی، در هر کار مرحمتی که انجام می‌دهیم، خدا خودش را ابراز کرده و نگاهش را بر جهان می‌افکند.

۱۶ ژانویه

در زندگی ما همواره در راه هستیم. بیایید مسیر خدا را انتخاب کنیم! کشف می‌کنیم که غیرمنتظره نیست، سربالایی نیست، شبی نیست که نتوانیم با عیسی رو در رو شویم.

۱۷ ژانویه

برنامه‌ای که خدا برای هریک از ما دارد همواره یک طرح محبت است. و بزرگترین شادی برای هر ایمانداری پاسخ دادن به این خواندگی، و ارائه کردن تمامی وجود خود به خدمت خدا و برادران و خواهران است. با یکدیگر برای برادران و خواهران سولالوسی در اندونزی که در یک زمین لرزه شدید آسیب دیدند دعا کنیم. خداوند آنها را تسلی داده و از تلاش‌های کسانی که متعهد به یاری رساندن هستند حمایت کند. همچنین برای قربانیان حادثه هواپیمایی در اندونزی دعا کنیم.

۱۸ ژانویه

امروز هفته دعا برای اتحاد مسیحیان آغاز می‌شود. امسال موضوع باز هم بر تذکر عیسی است: «در محبت‌م بمانید: میوه بسیاری را به بار آورید» (رک. یوحنا 15: 5-9) بایکدیگر دعا کنیم.

۱۹ ژانویه

عیسی ما را دعوت می‌کند تا برای به بار آوردن ثمره بسیار، با او متحد بمانیم (یوحنا 15: 5-9). متحد بودن با خداوند، شجاعت یافتن برای ترک کردن خودمان، نگران احتیاج دیگران بودن و دادن شهادت مسیحی‌مان به دنیا است.

۲۰ ژانویه

عیسی پس از شام آخر، برای خودشان دعا کرد، «تا که همه یکی باشند» (یوحنا 17: 21). به این معنا که برای ما کافی نیست که با قدرتمان به اتحاد برسیم: قبل از هر چیز یک عطیه است، فیضی است که از طریق دعا خواسته می‌شود.

اتحاد مسیحیان وابسته به ایمان دنیا است؛ خداوند در واقع اتحاد میان ما را خواسته است «تا که جهان ایمان آورد» (یوحنا 17: 21). جهان بخاطر مطالبی که ما را متقاعد می‌کند باور نخواهد کرد بلکه اگر به محبتی که ما را متحد کرده و همگی‌مان را به همدیگر نزدیک می‌سازد، شهادت دهیم.

۲۱ ژانویه

اتحاد مسیحیان تنها می‌تواند که به عنوان ثمره دعا برسد. عیسی با دعا کردن راه را برای ما می‌گشاید. دعای ما برای اتحاد هم مشارکتی در دعای خداوند است، که وعده داد تا هر دعایی که در نامش کرده شود توسط پدر شنیده خواهد شد.

هر یک از ما مسیحیان شاخه تنها تاکی که عیسی است، می‌باشیم؛ و همگی با یکدیگر خوانده می‌شویم تا ثمراتی آوریم که آن عضویت مشترک در مسیح است.

۲۲ ژانویه

تمامی دولت‌ها، و تمامی اشخاصی که بطور مصمم برای ترویج شرایط لازمه برای دنیایی بدون سلاح‌های هسته‌ای، ترقی بخشیدن صلح و همکاری چندجانبه، آنچه که امروزه بشریت بسیار به آن نیازمند است، کار می‌کنند را شدیداً تشویق می‌کنم.

در طی این زمان سختی‌های وخیم دعا باز هم بسیار ضروری است چراکه اتحاد بر درگیری‌ها غلبه می‌کند. نمونه نیکوی ما اساسی است: ضروری است که مسیحیان مسیر را به سوی اتحادی کاملاً دیدنی ادامه دهند.

۲۳ ژانویه

می‌خواهم که پیغام را برای روز جهانی ارتباطات اجتماعی، امسال به فراخواندن برای "آمدن و دیدن" (یوحنا 1, 46) اختصاص دهم. برای اینکه برای نقل کردن حقیقت، رفتن و دیدن، گوش دادن به اشخاص و سنجیدن واقعیت ضروری است.

کلمه خدا صورت گرفت، خدای نادیدنی گذاشت که دیده، شنیده و لمس شود (رک اول یوحنا 1, 3-1) کلمه تنها اگر شما او را "ببینید"، تنها اگر در یک تجربه و گفتگو شما را در بر گیرد، موثر است. به همین دلیل "رفتن و دیدن" ضروری بوده و هست.

کلمه خدا ما را تسلی بخشیده و تشویق می‌کند. در همان زمان باعث تغییر می‌شود، ما را به جنبش در می‌آورد و از فلج خودخواهی آزاد می‌سازد. چراکه قادر است زندگی را تغییر دهد و از تاریکی به سوی نور عبور دهد.

۲۴ ژانویه

عیسی با همه در هر کجا که باشند از خدا سخن می‌گوید: «با گذشتن از کنار دریا» با ماهیگیران «درحالی‌که تورهای ماهیگیری می‌انداختند» سخن گفت (مرقس 1, 16). او در محل‌ها و اوقات بسیار ساده به سوی اشخاص باز می‌گردد. این است قوت جهانی کلام خدا.

پیش از هر کلام‌مان از سوی خدا، کلامش برای ما است که گفتن این را به ما ادامه می‌دهد: "نهراس، من با تو هستم. من در کنارت هستم و در کنارت خواهم ماند".

باشد که کلام خدا، در زمین دلمان کاشته شده، ما را به کاشتن امید بوسیله همسایگی‌مان با دیگران برساند. دقیقاً همان‌گونه که خدا با ما عمل می‌کند.

از کلام خدا دست نکشیم! نامه‌ای عاشقانه است که توسط او که ما را بهتر از دیگران می‌شناسد نوشته شده: در خواندن آن، دوباره صدایش را می‌شنویم، چهره او را می‌بینیم، روحش را دریافت می‌کنیم.

۲۵ ژانویه

می‌خواهم از تمامی کسانی که در این هفته دعا کردند و دعا کردن برای اتحاد مسیحیان را ادامه خواهند داد، تشکر کنم.

۲۶ ژانویه

ما شاخه‌های همان تاک هستیم، ما گنجانه‌های روابط هستیم: نیکویی و بدی که هرکسی انجام می‌دهد بر دیگران فرومی‌ریزد. به اندازه‌ای که در خدا استوار می‌شویم ما را به دیگران نزدیک می‌سازد و به اندازه‌ای که ما را به دیگران نزدیک می‌سازد در خدا استوار می‌شویم.

کلام خدا پادزهر ترس تنها ماندن در روبرویی با زندگی است. با ما سخن می‌گوید، خداوند ما را یادآور می‌شود که در دلش هستیم، در چشمانش ارزنده هستیم، ما را در کف دستان خود محافظت می‌کند.

۲۷ ژانویه

امروز روز یادبود را جشن می‌گیریم. به یاد آوردن، عنوان کردن انسانیت است. مواظب بودن است چراکه آنها می‌توانند یکبار دیگر به وقوع بپیوندند، آغاز کردن با پیشنهاد ایدئولوژی‌هایی است که می‌خواهد مردم را نجات بخشیده و تخریب کردن انسانیت را به پایان رساند.

۲۸ ژانویه

کلمات کتاب مقدس نگاشته نشده‌اند تا که در کاغذ باقی بمانند، بلکه تا توسط کسی که دعا می‌کند دریافت شود و در دلش جوانه زنند.

۲۹ ژانویه

داستان بشارت انجیل قبل از هر چیز با جستجوی عاشقانه از مسیح که ما را دعوت می‌کند آغاز می‌شود و می‌خواهد با هر انسانی، در جایی که هست، گفتگوی دوستانه‌ای آغاز نماید (یوحنا 15، 12-17).

فرهنگ زندگی میراثی است که مسیحیان می‌خواهند آن را با همه به اشتراک بگذارند. زندگی هر انسانی، یگانه و منحصر به فرد است و از ارزش گرانبهایی تشکیل شده است. این می‌باید که همواره با شجاعت کلام و اعمال دوباره اعلام شود.

۳۰ ژانویه

خداوند در جا و وضعیتی که هستیم ما را جویا هست، ما را همانگونه که هستیم دوست می‌دارد و با صبر در زندگیمان ما را همراهی می‌کند. با کلامش می‌خواهد که مسیرمان را تغییر بدهیم، تا از زندگی پوچی داشتن دست برداریم و از او پیروی کنیم.

۳۱ ژانویه

هنگامی که انجیل را بطور شخصی با قلبی باز می‌خوانیم، همواره کمی از نور و نعمت قوت‌بخش آن را بدست می‌آوریم، که افروخته می‌سازد، احیا می‌کند و تسلی می‌بخشد.

انجیل امروز مرقس 1، 21-28

پاندمی تصدیق کرد که چقدر حمایت کردن از حقوق سلامتی برای ضعیف‌ترین اشخاص ضروری است: امیدوارم که مسئولان کشورها برای معالجه کردن بیماران بیماری همه‌گیر هانس و برای گنجاندن آنها در جوامع تلاش‌هایشان را متحد گردانند.